

5227

Képes
POSTÁS

A SZAKSZERVEZETI TÁJÉKOZTATÓ
MELLÉKLETE

1977 SEP 28

PÁRTTÖRTÉNELMI INTÉZET KÖNYVTÁRA

November

KIADJA A POSTÁSOK SZABAD SZAKSZERVEZETE

Először a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójára!

A Postás Zenekar méltó erőssége volt az ünnepi estnek

A Budapesti Bizottság ünnepi estje

november 7-én

Rácz Boriska és Róna Viktor,
az Állami Operaház tagjai

A Postás Központi Táncsoport
a Vltayédi bdesút mutatta be

Páka Jolán, az Állami
Operaház tagja sikerrel
működött közre

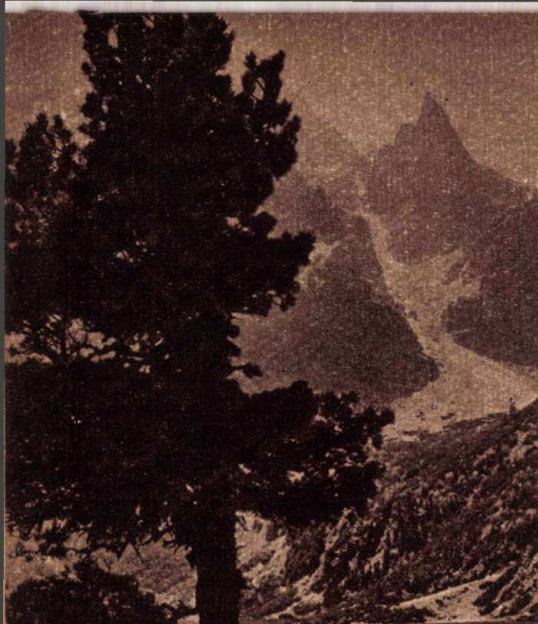
A diadalmas forradalom

November 7-én lesz negyven éve annak, hogy az orosz proletariátus a Párt és Lenin vezetésével lerázta az elnyomók igáját és a világ egyhatod-részen megteremtette a kizsákmányolástól mentes dolgozók államát. A munkás-paraszt állam fényes bizonyítékát adta annak, hogy a kapitalista rendszer nem örökkévaló.

A világ dolgozói azóta bizalommal és reménységgel tekintenek a Nagy Október szülöttére: a Szovjetunióra, mint a szabadság, az emberi haladás mintaképre.

Az elmúlt negyven év és napjaink eseményei is bizonyították, hogy ez a bizalom nem alaptalan. Különösen tapasztalhattuk ezt mi magyarok, akiknek immár másodszer a szovjet nép fiai vérük hullásával biztosították, hogy ne kelljen ismét a kapitalizmus bílneseiben vergődnünk.

A nagy ünnep előestéjén a magyar nép a szovjet és a világ népeivel együtt forró hálával gondol a Nagy Októberi Szocialista Forradalom történelemformáló jelentőségére. Közös nagy ünnepünkön megfogadjuk, hogy hazánkat olyan erőssé tesszük, amelyen többé még rövid időre sem vehetnek erőt a régi szolgasors legravaszabb képviselői sem.

B. SZABÓ LÁSZLÓ:

Két hét a baráti Lengyelországban

Szakszervezetünk Elnöksége a lengyel postás szakszervezettel 1957-ben olyan megállapodást kötött, hogy országaink postás dolgozói között megindítja az üdülési cserét. A megállapodás eredményeként lengyel szaktársak két csoportja látogatott el hozzánk, viszonzásul szeptember hóban *67 magyar postás dolgozó utazott el Lengyelországba*. A csoport tagjai felejthetetlen élményekkel gazdagon tértek vissza. Két héten át a lengyel szaktársak szinte versenyeztek azért, hogy mi magyarok *minél jobban érezzük magunkat*. Élményeinkről, tapasztalatainkról szeretnénk ebben az útijegyzetben beszámolni szaktársainknak.

INDULÁS. 1957 szeptember 14. Azt hiszem, velem együtt ezen a napon sok postás szaktárs keveset aludt az éjjel. Az ország minden részében serény készülődés folyt, hosszú útra indultunk. Annak ellenére, hogy már napokkal előbb többször összeírtam mit viszek magammal, mégis az utolsó pillanatokban úgy éreztem, valamit itthon hagytam. Végre minden benne van a táskában, feleségemmel közös erővel nyomjuk a fedelét, de nem megy. Egy csomó dolgot ki kell venni. Vitázunk, minden darabot külön-külön megbeszélünk, végre becsukódik a tető, csattan a zár, kész van. Mindezt természetesen az utolsó per-

A krakkói vár bástyája

tekben, mert már indulni kell a gyülekező helyre.

Szakszervezetünk Elnöksége vascsorán látott mindannyiunkat vendégül. Megismertük egymást, de bizony nem nagyon volt étvágyunk. Mindenkinék már az úton járt az esze. *8 óra, indulunk a pályaudvarra.*

A Keleti pályaudvar indulási oldalán két külön kocsis áll rendelkezésünkre, gyorsan elhelyezkedünk, persze nem megy minden simán, hol a táskám hiányzik, hol a szatyrom, hosszas keresés után megállapítom, nem hiányzik a szatyor, mert a vállamon van. Büszkén és várakozás telve olvassuk a kocsi oldalán a táblát *Budapest Keleti pályaudvar—Warszawa*. Még néhány gyors csók szereteteinktől, egypár jó tanács; zsirosat ne egyen, szeszesitalt csak mértékkel, szóval ahogy már ilyenkor lenni szokott,—s már gördül is a vonat, vízi magával a 67 magyar postás dolgozót, akik *üdülni indulnak a testvéri Lengyelországba.*

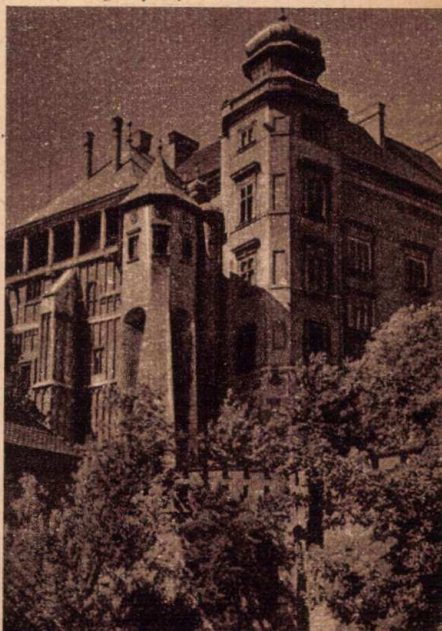
LASSAN eltünedeznek az ismerős arcok, vonatunk egyre gyorsuló sebességgel robog. Elhelyezkedünk, kialakulnak a társaságok. Az utizók találják fel leghamarabb magukat, mert az egyik fülkéből hallatszik egyik szaktársunk harsány hangja, amint bemondja a betlit. Mások olvasgatnak, vagy Lengyelország térképét tanulmányozva nézik, merre is fogunk utazni.

Krakkó főtere

Alig néhány óra, már lassít is vonatunk, *Komáromban vagyunk a határállomáson*. Gyors, udvarias útlevél- és vámvizsgálat és már csattognak a kerekek a dunai vasúti hídon, *már Csehszlovákia területén járunk.*

(Folytatjuk)

A krakkói vár

A Képes Postás fotóportré az elmúlt nap a budapesti, Szent István krt. 10 sz. alatt levő postás női otthonban járt, ahol Dankóházi szaktársnő gondnoksága alatt mintegy ötven női postás dolgozó kényelmes, szép körülmények között él. Fájlaljuk, hogy csak igen kevés fiatal szaktársnőt találunk az otthonban. Nekik talán nincs helyük ott? Pedig ez a kifizető létezés sok fiatal dolgozó lány, vagy asszony lakásproblémáját megoldaná. — Képeink egyébként az otthon életéről számolnak be.

Egy kis tere-tere a hallban

EGY NŐI OTTHON ÉLETE

Pillanatkép a konyhából

Tanulással, olvasással, horgolással könnyen telik az este

Egy kis beszélgetés a kényelmesen berendezett szobában

Zombori Lajosné, a konyha vezetője munka közben

A
62-es posta
üzemi
konyhája

Vajon izletes-e az ebéd? — kérül Cserés Sándor és Virág István, a szakszervezet munkatársaival

Izlik, állapítják meg a 62-es posta dolgozói

Egy jólsikerült salodi ünnep

A Debreceni postás napok

Ünnepi dísz tőtött a tiszántúli metropolis...

A házakon vörös zászlókat libegtet az október, a hősi emlékművek előtt, mint egy-egy szobor — rendőrök, katonák, munkás-örök, a márványoszlopok tövében pedig koszorúk, virágcsokrok jelzik, hogy ezen a napon, október 19-én emlékezik Debrecen felszabadulásának tizenharmadik évfordulójára.

A hirdetőtáblákon piros plakátok azonban másik ünnepegről is beszélnek. Éspedig arról, hogy 19-én és 20-án az Alföld fővárosában barátságos találkozóra gyűlnek össze fél Tiszántúl postásága.

AZ ELSŐ NAP

A postásnapok rendező bizottságának székhelyén már kora reggel nagy az izgalom. Hogyne, hiszen több mint ezer vendég részvételére számítanak s a gazdag, bő programban egy zökkenő leronthatná a postásnapok sikerét.

Aztán egyre-másra érkeznek a szaktársak a Nyírség, Szolnok, Hajdu-Bihar kisebb, nagyobb postahivatalaiból, üzemeiből s a fogadtatásukra megjelent debreceniek szíves szóval, szeretettel veszik körül őket... Tizenegy óra körül megérkezik a fővárosból a vezérigazgatóság labdarúgó csapatával, a Postás Szakszervezet néhány kiküldöttjével a Magyar Posta külön autóbussza... Így már csaknem teljes a vendéglétszám...

Közben egyenruhás postás-küldöttség részt vesz a hősi emlékművek koszorúzásában, ezer és ezer tiszántúli postás nevében letévén a hála, a szeretet piros virágait...

A debreceni Postalgazgatóság ebédlőjében finom ebéd várja a postásnap résztvevőit,

majd a Szoboszlói úti pályán megkezdődnek a színvonalas, végig izgalmas labdarúgó mérkőzések a debreceni postalgazgatóság kupájáért.

A postásnap további műsorán klubest szerepel a Postás Kulturothton gyönyörű helyiségekben. A színpadon népi zenekar húzza a talpalávalót, a terem parkettjén pedig párok ropják a esárdást, táncolják a tangót, a jókedv széles hullámokban öleli körül a résztvevőket — mint egy nagy-nagy család összeszejövetel, olyan ez a kedves, kellemes emlékü este...

A MÁSODIK NAP

Reggel, még alig bukkan fel a nap a Nagyállomás hátamegett, pattogó indulóra ébred Debrecen. A közkedvelt postás zenekar ezzel vezette be az ünnepegek második napját.

A program fél tíze nagygyűlést hirdet az Arany Bika dísztermébe. Érthető hát, hogy már kilenc óra körül zsúfolt széksorok várják a nagygyűlést ünnepi szónokát: Horn Dezső elvtársat, a Postás Szakszervezet főtitkárát.

Horn elvtárs beszéde első részében november hetediké és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jelentőségét méltatta. Elmondotta, hogy negyven esztendővel ezelőtt a világ egyik legreakelósabb, legelmaradottabb feudál-kapitalista rendszerét döntötte meg a munkásosztály és a szegényparasztság. Ezzel a világtörténelemben először került tartósan uralomra a legforradalmibb osztály: a munkásosztály. 1917-ben Oroszországban csapást mértek a világkapitalizmusra s a munkásparaszt hatalom rövid idő alatt a társadalmi haladásnak, a népek szabadságának, a nemzeti függetlenségért folyó harcoknak biztos

támazává, forradalmi központjává vált. Ezért tekintenek ma is olyan nagy bizalommal és reménységgel a Szovjetunióra a kizsákmányoltak, az elnyomottak, a gyarmati sorsból kitörő, szabadságukért harcoló népek szerte a világon.

Beszéde második részében az elmúlt 12 esztendő eredményeiről szökött Horn elvtárs, majd a postáság múltbeli és jelenlegi életéről beszélt. Azokról az időről, amikor a postás dolgozók mindenben ki voltak szolgáltatva feleltesek, vagy a postamesterek jóindulatának. Mennyit változott a helyzet a fel szabadulás óta! Ma nálunk minden becsületes dolgozó vezető lehet, ha őszinte híve a szocializmus építésének és természetesen megfelelő képességekkel rendelkezik.

Horn elvtárs beszéde befejező részében a szakszervezet tevékenységéről szökött.

— Ilyen, ilyen közvetlenül és őszintén kell beszélni velünk... — mondta Nagy József szaktárs a debreceni postalgazgatóságról, s ez a vélemény tükröződik az arekon s azokban a beszélgetésekben, amelyek még délután is folytak a nagygyűlésről

Horn elvtárs után Dedes Imre elvtárs, postavezérlgázgató szökött a nagygyűlés résztvevőkhöz. Nagy tetszéssel fogadott beszédében a gazdaságos, fegyelmezett munkáról, a vezetők határozottabb kiállásáról szökött.

Délután a Szoboslóó úti pályán folytatódttak a kupamérközések, amelyeknek végén dr. Deák szaktárs, a debreceni postalgazgatóság helyettes vezetője adta át a kupát és a jutalmakat a labdarúgó csapatok kapitányainak. A nemes versengésből a debreceniek kerültek ki győztesen, második lett Szolnok, harmadik a budapesti vezérlgázgatóság, negyedik Nyíregyháza gárdája.

Este színvonalas, vidám műsorral szórakoztatták a debreceni, nyíregyházi, szolnoki színjátszók a postásnap résztvevőit a Postás Kultúrotthon zsűfolásig megtelt színháztermében. A műsor után újra muzsika esendült s vidám táncest keretében búcsuznak a postás szaktársak egymástól is, ettől a két kellemes emlékű naptól is azzal a gondolat-tal: szórakozás, ünneplés után jöjjön a becsületes postás munka hétköznapja...

A debreceni postásnapok mintaszerű rendezéséért díeséret és köszönet illeti a Területi Bizottság és a szakszervezet lelkes munkatársait, a rendező bizottság tagjait, mint például Német József, Király Zsuzsa, dr. Deák, Györfi Imre szaktársakat és másokat, akik azon fáradoztak, hogy minél kellemesebbé tudják tenni a tiszántúll postások nagy találkozóját.

És ez a legtkéletebben sikerült is.

A debreceni színjátszók minden fellépésükkel sikert aratnak. Balról jobbra: Nagy József, Trenesényi Gyula, Jaross Zoltánné, dr. Kubinyi József, Kubinyi Pál, Timár Ilia és Papp Lajos

Kik nyertek jutalmat az irodalmi pályázat első negyedében?

A Képes Postás első számában irodalmi pályázatot hirdetett. A pályázat írást az első napoktól kezdve már óriási volt az érdeklődés, amelyre mi sem jellemzőbb, mint, hogy az első negyedében több mint száz pályamű érkezett be az ország minden részéből.

A pályázat meghirdetésekor jelentettük azt is, hogy negyedévenként jutalomban részesíti a Postás Szakszervezet a legjobb írásművek beküldőit. Az illetékes bírálóbizottság döntése alapján az első negyedében a következő szaktársak kaptak jutalmat:

Lövey István (Posta Központi Kábelüzem): Néró, a postás e. novellájáért.

Szepessy Mihály (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság): Tokajhegyi köszöntő e. verséért.

Bánsági István (Pécs): Én vezettem a Nagy Derbyt e. kareolatáért.

Mindhárman egy-egy tizkötetes könyvtárat kaptak jutalmul, — buzdításként.

TALÁLKOZÁS

— Részlet egy költeményből —

Tudod, rég volt, még akkor tizenhétben,
Mikor az ágyú lángokat lövelt,
S halált okádó gépfegyverek hangján
Felénk a végzet vastorka lehelt.
Tudod, emlékszel ugye, tizenhétben
Mikor mellettem küzdöttél, velem,
Gondoltad volna akkor, hogy hírnöket
Megőrzi egyszer a történelem?
Postások voltunk, fegyvert fogtunk mégis,
Katonák lettünk, mint sok-sokezer,
Egy voltam én is köztük, te is bajtárs,
S küzdöttünk... Soha nem felejtem el.

Hogy akkor régen, akkor tizenhétben
Vérben gázolva, holttesteken át,
Vértől borítva, megtépve, de vittük
A proletárság vörös zászlaját.
Gondoltad volna akkor, hogy még egyszer
Együtt ülünk majd bajtársam veled,
Hogy találkozunk, harcokat túlélve
S felidézgetjük az emlékeket?

Postások voltunk akkor tizenhétben,
De akkor fegyver kellett, s te, meg én
Mentünk, mert élni, harcolni akartunk,
Hevített hit és táplált a remény.
Győztünk... És visszahívtott régi

munkánk,
A posta kürtje riadót fúvott,
Dolgoztunk akkor, erőt nem kímélve,
De érdemes volt, ugye jól tudod?

Mert kék jelekkel a fehérítő papíron
Ha olvastad a táviratokat,
Büszke voltál, hiszen a te harcod
Hozta a békés, boldog napokat,
A te munkád. S most géppisztoly

helyében
A távirógép lett a fegyvered,
Ez is fegyver volt, ezzel is jövőnket,
A boldog holnapunkat építéd.

Schwalm Mária, Gyoma

Irta: Joó Sándor, Szeged

FEKETE HÓ

1929. február 26-át, amíg élek, elfelejteni nem tudom. Sokszor még ma is, ha eszembe jut, a hideg végigszalad a hátamon. De van úgy is, hogy egy kis büszkeség fog el, ha visszagondolok erre a napra. Büszkeség fog el azért, mert a feladatomat mindenáron végrehajtottam.

Táviradamunkás voltam. Az emlékezetes nap előtt, késő este táviratot kaptam, amelyben utasítottak, hogy reggel menjek ki az egyik külterületi távbeszélő előfizetői állomás zavarára. . . Reggel hatkor indultam. Egy darabig vonattal mentem s azzal közelíttem meg a községet, amelyhez a távbeszélő állomás csatlakozott.

A szörnyű hideg, amely napok óta megdermesztve tartott elől, élettelen, még fokozódott. Az ország egyes részein mínusz harmincöt fokot is mértek. A vonaton, amelyen utaztam, alig volt utas. Dideregve, álba, ugrálva tettem meg a huszonöt kilométeres távolságot. A fülke ablaküvegét lehelleltem sikerült annyira felmelegítenem, hogy egy kétförintos nagyságú helyen kiláthattam. Óriási kárt okozott — ahogy figyeltem — a hideg a vasút mellett haladó távbeszélő-, táviróponalakban: minden szál vezeték el volt szakadva. Telerakva zuzmardával úgy csüngtek lefelé, mintha minden oszlop egy-egy viharvert árbóc volna.

A VIRRADATTAL a hideg is fokozódott. Amint a kívánt állomást elértem, leszálltam a vonatról s a falun átmenve kerestem az utat, amelyen haladnom kellett volna. De sehol egy szekér, vagy embernyom. A vastag hó ellepett és eltünteti mindent. Simára gyalulta a hepehupás földet. A házak előtt a faluban könnyen haladtam, mert a havat ellakarították, azonban mikor az utolsó házat is elhagytam, megdőböntem. Olyan 40—50 centis hó lehetett, a teteje megfagyva, de nem annyira, hogy enyém megbírt volna: minduntalan leszakadt velem.

Nyolc, kilenc kilométeres út állt előttem. De alig mentem ötszáz métert, a verejték kiitközött a homlokomon. . . Nem volt más választás: mennem kellett. Éreztem, hogy a bakancsomba került hó levé változik, majd szinte jéggé fagyott a bokám körül.

Lassan haladtam, főleg a járhatatlan út miatt, de a sűrű vonalszakadások is akadályoztak az előrejutásban. . . A borzasztó hidegben a kenyérem csondít fagyott. Megpróbáltam enni, de a kenyér a kezemből a hóba hullott: dermedt ujjaim nem bírták megfogni. . .

Délután két óraker érkeztem meg az uradalomba. Holt fáradt voltam és éhes. Alig maradt valami erőm. . . A belső berendezést is megvizsgáltam, majd kiprobáltam a telefont s nagyon megörültem, hogy jó lett.

Úgy gondoltam, hogy próbát teszek az ispánnal és kértem, hogy adjon valami járművet részemre visszafelé. Ha én ilyen rettenetes időben — még ha kölelsem is — kilenc kilométert gyalogoltam azért, hogy telefonálni tudjak, biztosra vettem, hogy meghallgatnak és nem kell ismét a lehetetlent megpróbálnom.

Az ispánnak elmondtam, milyen keserves utam volt, bár a járadtság nyomait rólam is leobshatta volna. Meghallgatott és rögtön választott is:

— Nagyon sajnálom, de ebben az útban legálább három lovat kellene befogatnom magának. Különbön is vasalatlanok a lovak. Menjen úgy, ahogy jött. . . — ezzel otthagytott.

Mitévő legyek? Ha elindulok, az este hamar utólr. De hogy kérjek szállást attól, aki egyszer már kikoszorazott?

ÖSSZESZEDTEM maradék erőmet és elindultam vissza.

Már alig láttam, úgy beesteledett, amikor az egyik lábam beleakadt egy szál vezetékebe, amely ismét elszakadt.

Munkához láttam. Beletöltöttem a leszakadt vezetékebe és felvittem az oszlopra. Ott is összeköttem a két végét és már csak a szigetelőhöz kellett volna lekötötnöm, de ekkor olyan dolog történt velem, ami se azelőtt, se azóta.

Mindkét kezemen az ujjak pillanatok alatt megpuffadtak és a kezem fejei is. Vagyis mindkét kezem megfagyott. Az ujjaim nem mozdultak. Megmeredek. Lejöttem az oszlopról, amelyet a könyökeimmel szortítottam, mert a kezeimet nem tudtam használni. A munkásövem szíjazalát a számmal valahogy kioldottam, így az oszloptól megszabadultam. A mászóvasakal azonban nem tudtam a lábamról leoldani. Sehol egy lélek nincs és egy tanya se a látóhatáron.

A hátralévő út négy-öt kilométer lehetett. A legborzasztóbb kétségbeesés vett elő. Készóvas nélkül is alig volt erőm menni. Készóvasat még szárazföldön is leoldjuk a lábról, mert úgy könnyebb a menés. . . Ki szabadít meg? . . . Még csak madár sínes a közelben. Embert egész úton se láttam. Tanyák nincsenek, mert az uradalom hátrára lenyúlott majdnem a falujáig.

Fagyos kezeimet a fagyos kabdtóm alá rejtettem úgy, ahogy tudtam, hogy teljesen le ne fagyjon.

Tehetlenségemben könny jött a szemembe és a fehér havat is, a csillagos estét is, meg minden körülöttem feketének láttam.

Elindultam mászóvasal a lábamon, de sehogyse haladtam. Azért mentem, mert más választásom megint nem volt. Vagy beértek valahová, vagy ottfagyok. Ha elértem egy oszlopot, körülöttem, ahogy tudtam és úgy pihenem ki magam. Az erőm állandóan fagyott. Már alig léptem ötöt-hatot, meg kellett állnom pihenni.

MA SEM TUDOM megmondani, hogy éjjel hány óraker értem a legelső házhoz. Arra még emlékszem, hogy bezörgtettem. Többre nem futotta erőm.

Másnap meleg szobában ébredtem. Forró tejet adtak és kikísértek az állomásra, felszálltak a vonatra, mert én képtelen voltam arra, hogy felszálljak. . .

SZABÓNÉ

Irta: Kapicz Géza, Szob

Azon a hideg, januári napon különösen fáztott mindenki. Reggelre vastag zúzmara lepté be a telefondrótokat. Siettünk, jól bebugyolálva a hivatalba. A munkahelyeken még csak készülődtünk a nyolcórai nyitásra, amikor észrevettük, hogy az egyik szaktársuonk — Szabóné — szokatlanul sápadt és szótlan. Kérdésünkre elmondta, hogy fáj a gyomra. Azonnal orvoshoz küldtük, aki sürgős operációt javasolt, mert kiderült, hogy vakbélgyulladásra van. Oly gyorsan történt mindez, hogy sem a férjét — aki a fővárosban dolgozott — nem tudtuk értesíteni, de még Laelka és Erzsike — a két kisgyermek — sem tudott édesanyjuk gyors kórházba szállításáról, mivel Laelka iskolában, Erzsike pedig óvodában volt.

A hivatalban szinte egyszerre jelentkezett segítségére a családnak mindenki. A két távbeszélő szaktársnő, akiket 1 órakor leváltottak, egyenesen Szabónékhöz siettek. Mire a két esőppesség hazajött az iskolából, illetve az óvodából, már meleg szoba és finom ebéd várta. Az édesapát is szinte a régi, nyugodt otthon fogadta. Megnyugtattuk őket, hogy ez így lesz mindaddig, amíg az édesanya teljesen fel nem gyógyul. A szakszervezet elvállalja és költelességének tartja babjába jutott testvéreinek segíteni. Aznap este nem siettek a szaktársak haza, hanem szívszorongva vártuk a telefonértesítést, hogy hogyan sikerült az operáció. Megnyugodtunk, amikor a kórház főorvosa elmondta, hogy minden rendben van, jól sikerült a műtét.

A Szabó család gondozása szépen, tervszerűen ment. A hírlap kézbesítő szaktársnő melélt reggel a munkahelyére jött volna, elvitte a tejcsarnokból a tejet a gyerekeknek. A szabadnapos szaktársnők felváltva főztek, takarítottak s még a szokásos nagymosást is elvégezték. Az ügy történt, hogy előző nap két kézbesítő szaktárs elegendő vizet készített. A déli szünetiben pedig a hivatalvezető szaktárs és az Sz. B. elmők fát vágott. Amikor Szabó elvtársnő hazajött a kórházból, már várta a rendkívüli szakszervezeti segély, amely a jobb táplálkozását és mielőbbi teljes gyógyulását segítette elő. Három hét telt el csupán és Szabóné egészségesen ismét munkára jelentkezett.

Azon a napon mindenki boldog volt. A téli vihar még tombolt, jégesapások voltak a fák. A házak ablakain és a telefondrótokon még zúzmara eszillogott, de mi már nem fáztunk, a szívkünkben nyár volt. A testvéri összefogás, a szaktársi szeretet diadalmaskodott.

Marika meghalt

Irta:
Magaspartí Alfréd
pusztamonostor

Pici sír a temető kertben...
Virággal hintett szörnyű gyermekágy.
Örök pihenőjét, hófehér ruhában
Benné alussza egy éves Marikánk...

Pici cipőcskéid, kis ruháid árvák,
Babakocsid üres, elhagyottan áll már.
Játékaid hívnak, a cica is szomorú...
Ó, bár álom volna az örökközlő
koszorú...

Nem halljuk már többé csilingelő
szabad,
Nem simogathatjuk szőkefürtű hajad,
Hinta-palintáznai sosem fogsz már
nekünk,
Édes kis leányunk, mi megszűnt
mindenünk.

Édesanyád titkon hazavár még téged.
Sírva becézgeti, — tudod —, a fény-
képed,
Éjszaka felriad s ringatgatni akar,
Érzed-e Marikám, hogy hányszor
betakar?

Pici sír a temető kertben...
Virágba borult szörnyű gyermekágy.
Marikánk benne. Hófehér kis lelke,
Bennünket keresve egyre-egyre vár...

Levelek Tiszapalkonyára

Írta: Barczagh István, Debrecen

— Jelenet egy kis falusi postán —

(Szin: postahivatal. — Történet: 1955-ben.)

(A postakezelő-korlát ablaka mögött dolgozik a postaalkalmazott. Leveleket betűz. Kiszalaktá postaldáa, a korlát külső részén, az ablak mellé van felelőstelve. Idősebb falusi néni típeg-topog be a postahivatalba. Karján kosárka van. Kosarát tempósan a korlát elé helyezi a padlóra, — válláról lekanyarítja a berliner kenődt és rásimítja a kosárra. Kicsit börtörtalankodik, majd a becsukott ablakot megkopogtatja és beköszön.)

NÉNI: Jó napot galambocskám! Ráérne egy kicsit?

POSTÁS (ablakot kinyitja, kihajlik): Jó napot kedves néni — hát hogyne érne rá. Azért vagyok itt.

NÉNI: Köszönöm galambocskám. Mert hallgassa csak meg. A fiamnak igazitanék én egy levelet. Osztán hát — mondom — elhozom mány, hogy küldjék el neki. De nézze meg man lelken, hogy jól címeztem-e? (Elszótöröszsa kosarából a levelet, aztán benyújtja az ablakon. A postás fejcsóválva le mosolyogva veszi át.)

POSTÁS: Tessék csak ideadni, majd eligazítja azt a posta, hogy minél hamarabb megkapja a kedves fia.

NÉNI (titkoskodva beszél az ablakon, úgy beszél): Mert tudja lelken, az én fiam Palkonyán dolgozik. Építi a nagy gyárat. De, hogy úgy eltettem valahová a multkorai leveit, hogy man azt se tudom, hol van, így osztán emlékezetből írtam címet a kopertára. Nézze csak, jól van-e?

POSTÁS (tovassa fennhangon): Itt Kovács Andrásnak, Tiszapalkonya. (a néni felé): Jól van ez megírva kedves néni, helyesen ímezte. Hatvan fillért tessék csak adni bérlegre, aztán már viszi is a posta.

NÉNI (szégyenti a pénzeket a kendője csücskéből, kicsit reszketősen nyújtja be az ablakon): Jaj, galambocskám, hát ilyen olcsóért viszik el?

POSTÁS (ráragasztja a bélyeget a levélre, lebetűzi és bedobja a ládába): Na, így ni, hadd menjen.

NÉNI (íjedten látja a levél bedobását a ládába): Ejnye-ejnye lelkeském hogy lökte man be a levelemet, hiszen akkor nem is megy az el. Vegye man ki, mert még a feladó sincsen rajta. Nehogy eltérjék, tán még azt is rá kéne írni.

POSTÁS (mosolyogva csóválgatja a fejét és kibeszeli a levelet a ládából, nyújtja vissza néninek): Tessék kedves néniék, tessék csak rálni. Itt a penna ni. (Nyújt is ki egy tollat): Csakugyan jobb, ha a feladó is rajta van.

NÉNI (megülödé beszél): Még a hogy én írtam? Hát tegye man meg, osztán írja rá maga, hogy én volnék a feladója: özvegy Kovács Andrásné, Bikásfalva.

POSTÁS (ismételi és írja, hangosan tagolva mondja): Feladó: özvegy Kovács Andrásné, Bikásfalva. Megvan kedves néniék. (Be akarja csukni az ablakot és köszön): Na, jó napot kívánok.

NÉNI (visszatolja az ablakot és érdeklődé szől be ismét): Mondja man galambocskám, osztán meglesi a posta a fiamat? Meg Palkonyát? Merre is van az? Itt a postán mindent tudnak?

POSTÁS (kihajlik az ablakon, feltolja az orrdról a pápaszemét a homlokára, úgy magyarázza a néniéknek): Palkonya a

Tisza partján van. Ott építi a nagy erőművet a néni fia is.

NÉNI (érdeklődé): Mondja — most man repdebe is volna az én dolgom?

POSTÁS: Rendben van néniék. — Jó napot kívánok. (A kezelő ablakot becsukja, dolgozik tovább, betűzet.)

NÉNI: Akkor hát... (Veszzi a kosárkát a karjára, megigazítja a kendőjét, menni készül, de meggondolja magát, visszafordul és újra megkopogtatja az ablakot.)

POSTÁS (kinyitja az ablakot): Tessék kedves néni, mit adjak még?

NÉNI (sértődötten): Ne adjék nekem semmit (bizalmaskodva): Csak azt mondja meg nekem, hogy mi volna az a sztaha... , vagy minek is hívják?

POSTÁS: A sztahanovistát gondolja néniék! Néni (lelkendezve): Azt azt, lelkeském!

POSTÁS: Hát az kiváló dolgozó, élmunkás, a tonis példaképe.

NÉNI (bámulva): Példaképe?? Hát azt meg hogy értem?

POSTÁS: Úgy, hogy olyan jó munkás, aki élen jár és másoknak is jó példát mutat.

NÉNI (nevetgelve, boldogan): Igen? Hát az man valami csakugyan.

POSTÁS: Az bizony nagy valami néniék. Gyönyörű dolog. De miért kérdi ezt?

NÉNI (titkoskodva súgja): Azért lelken, mert az Andris fiam is az volna.

POSTÁS: Csak nem?

NÉNI (jól kiházza magát s nagy komolysággal): Bizony az a. Ó írta meg, de man a szomszédok is olvasták a nevet az újságban.

POSTÁS: Hát erre büszke is lehet ám kedves néniék. Ehhez már gratulálok. (Ebből már beérkezett a postára egy öreg paraszt is és csendesen a néni mögött megállva, hallgatta a párbeszédet. Itt bele szél.)

ÖREG PARASZT (tempósan): Abizony! Arra osztán csakugyan büszke lehet szomszédasszony. De még a falu is büszke rá, aszondom.

POSTÁS: Úgy igaz bátyám, ahogy mondja.

NÉNI: Büszke is vagyok én a fiamra. (Megfordulva): Ni csak, maga van itt Kenyeres szomszéd? Hát Örsze, az unokája?

ÖREG PARASZT (rántatlan): Köszönöm kérdését a szomszédasszonynak. Hát megvan ő is. Palkonyán dolgozik, éppen az Andris gyerek keze alatt, — azt írta haza a multkoriban. Most küldünk neki ajándékot a levelire. (Beszél az ablakon, közben elővesz a levelet a csizmaszáróból): Tessék csak adni nekem is egy bilétát.

POSTÁS (kinyitja a bélyeget): Tessék kérem 60 fillér.

ÖREG PARASZT (megnyitlazza a bélyeget, tempósan felragasztja a levélre, — aztán a levelet bedobja a levelesládába.)

NÉNI: Takaros egy kislány Örsze, az szent-igaz.

ÖREG PARASZT (mosolyogva törti kétfele a bajuszát): Hát nem mondom, az én unokám! De Andris gyerek!? Az man valóságosan is hires.

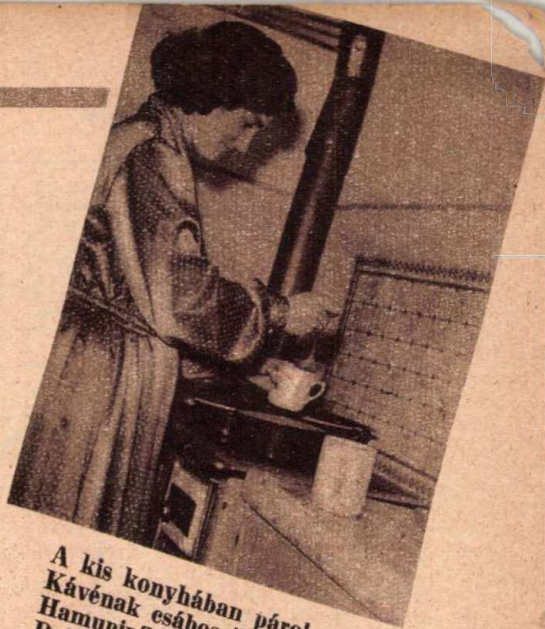
NÉNI (huncutkodva súgja az öreg parasztnak): Tudja-e szomszéd, hogy azért a maga unokájából is lehet még valami?

ÖREG PARASZT (megülödé, gyanakodva kérdezi): Man csak — micsoða lenne?

NÉNI (nevetgelve): Hát hallja — élmunkásné! Fügöngy.

A POSTÁS anya

A kelő nap még álmosan
Hunyorgat szerte-széjjel,
Az éj ép búsesőket vált
Hajnal szerelmesével.
Az utcaán néhány jópípa
Bárokól botorkál haza,
De ő már lent van, dolgozik:
A szürke, hős postás anya.

A kis konyhában párolog
Kávénak esábos illata,
Hamupipő süřög, forog,
Drága minden pillanata.
S mire ébred a kis család
Már készen van a reggeli,
A férj, Pisti és Editke
Már az asztalon leli.

Suhanva szállnak a percek ...
Még mennyi munka volna itt!
Expressként kézbesíti sorba
A kis csomag tizórait.
Futó esők... „Pisti jól felelj...”
... „Fiam, a KIK-nek szőlj be már...
... „Editke! Gyorsan a kabátkát!
Téged az óvoda már vár...”

Rohanás, mert már csak pár perc
És kezdődik a hivatal...
Kötélen szárad sok ruha,
Amit majd este kivasal...
Munkahelyén is fürge ujja
A billentyűk között szalad,
Kopog a gép s a távirat
Tovarepül egy pere alatt.

Horváth Dezső (Miskolc) verse, Almási László felvételei. Egy postás anyja: Német Lászlóné, a Központi Táviróhivatal dolgozója.

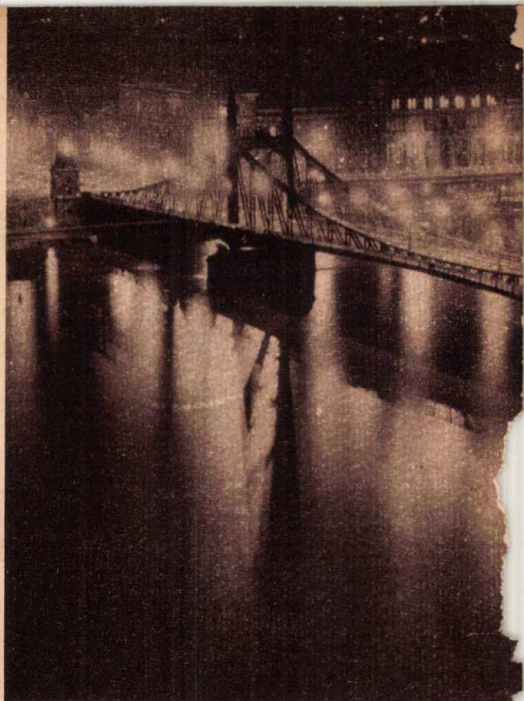
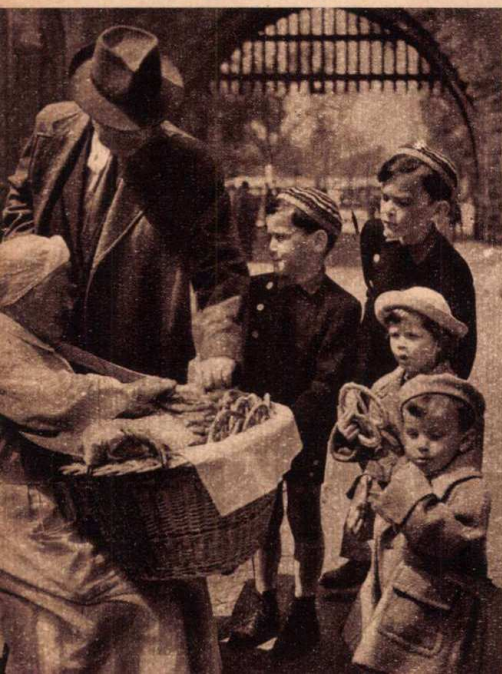
Letelt a műszak... Ő siet,
Bár gyakran már a lába fáj.
Bevásárlás szintén gondja,
Mert várja három éhes száj.
Vacsora közben elmesélik,
Kivel mi történt e napon,
S ő mindeniknek oszt mosolyt,
Pedig bizony fáradt nagyon.

Postás anyák! Ti néma hősök!
Hamupipókéék ezrei...
Nem írnak rólatok legendát,
Mely hír harangját felveri.
De szívünk forró rejtékében
Adunk nektek méltó tanyát,
S szívünk harangja hirdeti:
Becsüld meg a postás anyát!

Steklács János : Téli táj

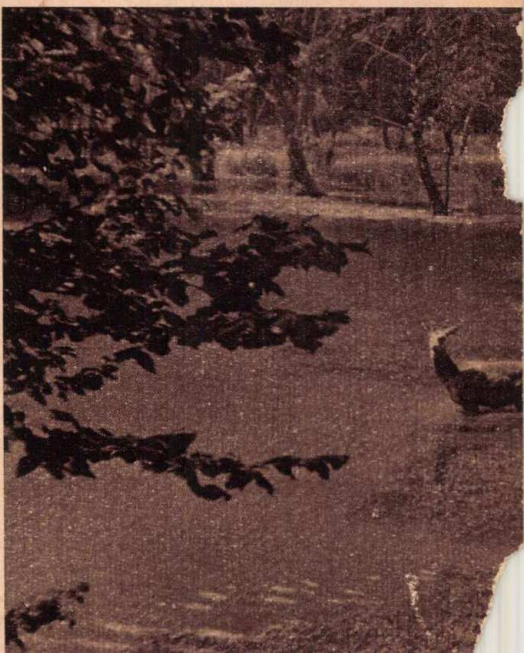
Garamszegi Géza : Ropogós!

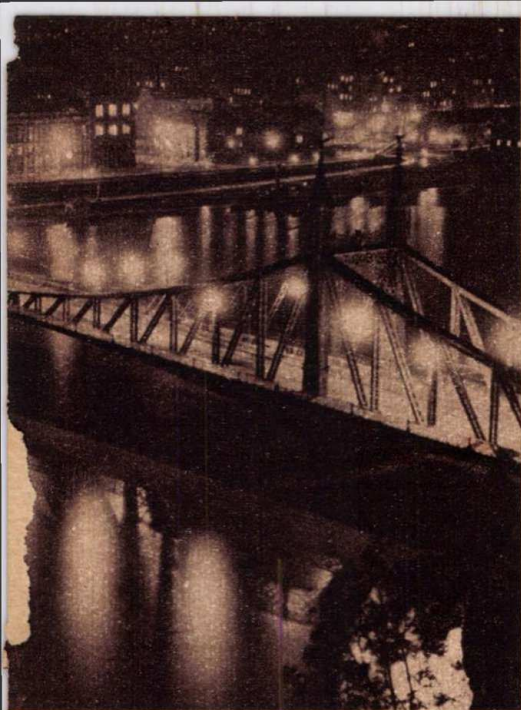

Gellért Géza : Bud

FOTOPÁLYÁZATU

Dankó László : Vak

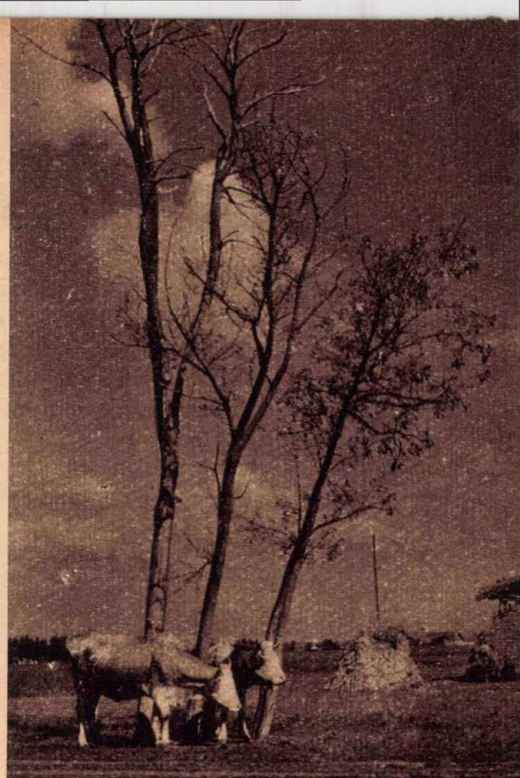
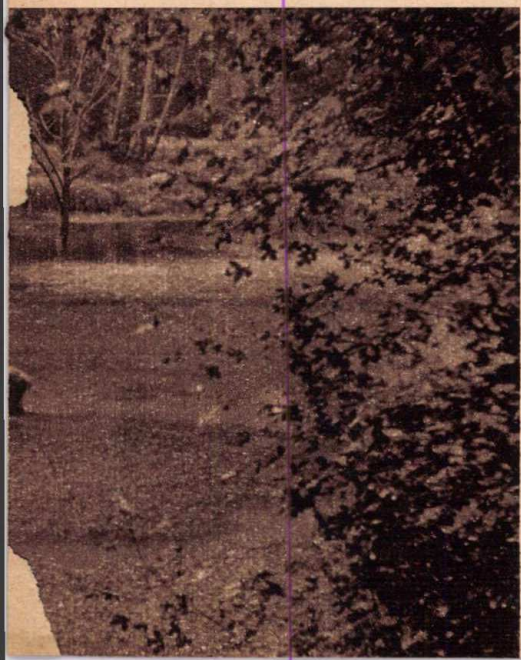

Budapest (Esti fények)

UNKRA ÉRKEZETT

hol a Bükk rejtékén

Gellért Géza : Alföldi táj

Gellért Géza : Séta

Mesél a mult...

Több olvasónk azzal a kéréssel fordult szerkesztőségünkhöz, hogy ne csak a jelennel foglalkozzék a Képes Postás, időnként mutassa meg azt is, hogyan értünk eddig, s hogyan éltek a postások húsz, harminc, negyven esztendővel ezelőtt. Szerkesztőségünk az alábbiakban készséggel tesz eleget a kívánságoknak.

Tíz pengő és „teljes ellátás”

... A jót hamarabb elfelejtik az emberek, mint a rosszat. Mondhatnám azt is, hogy kiadó sorsunkat soha nem tudnánk elfelejteni...

Én még szerencsés voltam, mert helyben laktam s ötven pengőért dolgozhattam reggeltől estig, de akik messziről jöttek tíz pengőért és „teljes ellátásért” dolgoztak. Ha férfi volt az illető, az annyiban szerencsés volt, hogy nem kellett sürolni, mosni segíteni. Hosszú, hosszú regényeket lehetne erről írni.

Úgy hiszem, most nem panaszkodik közel sem annyi postás a sorsa miatt, mint azelőtt. Ha pontosan, lelkiismeretesen dolgozik, nem marad el a jutalma. Ezt tapasztalatból írom...

Mold Józsefné

p. főell. hiv. vez. Jakabszállás

Amit egy bizalmas akta elárul...

Régi, pincemélyről előkotort akta fekszik előttünk. Szélei már szakadozottak egy kicsit, lapjait megsárgította az idő, de a benne lévő feljegyzések frissen beszélnek. Lásuk, hogy mit:

Az akta fedőlapján ennyi: *B Lista, 1922, III. 28.*

És bent az elbocsátandó postások névsora, adatai s az elbocsátás oka. Tallózzunk csak a nevek között.

Illyés Ilona — mondja az első rubrika, s az Észrevétel rovatban a betegen töltött napok jegyzéke mellett az alábbi tintával írt sorok:

— 31 éves hajadon, megszállott természeti. Idegyengesége és tüdőcsúcs-hurut miatt korlátolt mértékben használható. Őt és fél évi beszámítható szolgálata van.

... És oda került ő is, ahová a többiek: a kenyér nélkül maradtak szomorú táborába.

Vagy itt egy másik B. listázott postás szomorú históriája:

— *Csernyák Ferenc, ellenőr, 57 éves, 5 gyermek, családi pótlékot felesége és két gyermek után élvez. Helyi irányításnál van beosztva, igen korlátolt mértékben használható...*

Az akta tovább mesél:

— *Killiusz Richard, ellenőr, 52 éves, nős, két gyermeke van. Sehol sem lehet oly mértékben használni, mint amilyen mértékben általában a használhatóságot meg lehet kívánni...*

— *Grünblatt Gizella, ellenőr, 53 éves hajadon. Éjjeli szolgálatot nem képes tartani. Túl ideges, beteg nő. Csak korlátolt mértékben használható, így munkaeredménye is gyenge...*

— *Tihanyi Lajosné, ellenőr, 49 éves. Feljebbvalói intézkedéseit kifogásolja...*

S egy-egy ilyen tintasor miatt gyerekek szájából került ki a kenyér...

Emlékszünk rá? Emlékezzünk!

KÉT jelentés

Az alábbiakban szó szerint ismertetünk két jelentést. 1933 június 5-én történt...

Jelentés

Tisztelettel jelentem, hogy I. hó 5-én 14 órakor Török Gyula s. ell. indító Bodnár Béla 72 sz. táviratkézből mikor járatra indította, neki arrogáns hangon, az összes járatra váró kézbesítők előtt azt a megjegyzést tette, hogy miért ő megy járatra, mikor előtte többen leszámoltak s nem ő van soron.

En figyelemztetem őt, hogy ne kritizáljon. Nekem is hangosan visszabeszélt, hogy nem ő következik, neki inkább gyalogosnak kellene lenni, mint kereseknek. Ezen kijelentése után felszólítottam Bodnárt, hogy ezen kifogását az osztályvezető úrnak jelentse be. Bodnár megkérdezte tőlem, hogy Tézsla úr is szolgálatban van holnap? Mert, ha igen, úgy együtt menjünk be.

Tisztelettel kérem Bodnár Bélának ezen fegyelemellenes és modortalan magaviseletet tanúsító eljárása miatt legszigorúbb megbüntetését.

Budapest, 1933, június hó 6-án.

Tézsla Nándor
p. s. ell. csop. vez. h.

És a másik jelentésből az alábbi részlet:

„...Mikor nem sorba ment a járat, én megkérdeztem Török úrtól, hogy miért én indulok erre a járatra, a Török úr azt mondotta, hogy semmi közöm hozzá, fogjam be a számát, mire én azt mondtam, hogy nem egészen úgy van, mert tulajdonképpen énnekem nem is volna szabad kerékpározni, mert én orvosilag le vagyok tiltva a kerékpárról... Ezt a szóbeszédet hallotta Tézsla csoportvezető helyettes úr, mire ő engem odahívott és azt mondotta, hogy holnap fél 9 órakor jelenteni fogom ezt az osztályvezető úrnak. Mire én azt mondtam, hogy én nem jelentem, mert nekem nincs semmi jelentenivalóm, ha Tézsla úr bent lesz, akkor jelenteni fogja és akkor behívnak úgy is. Mire a Tézsla úr felháborodott hangon rám támadt, hogy igenis majd ő megmutassa nekem, hogy be fogok menni. Mire én megint azt találtam mondani, hogy én be nem megyek, majd akinek jelentenivalója lesz, az majd bemegy. Ezzel én elmentem a járatra.

Maradtam alázatos szolgálója a tekintetes főnökségnek:

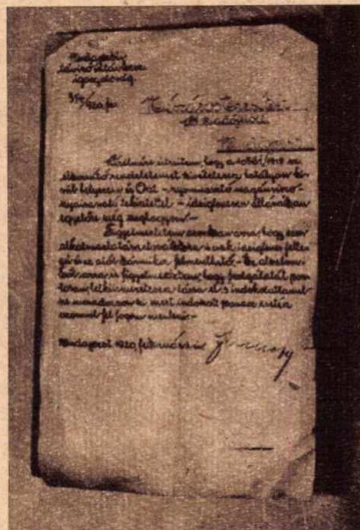
Bodnár Béla, II. o. p. alt.”

Nézd meg ezt a két képet, olvasó. A felső egy orvosi felülvizsgálatról szóló jelentés. Bűgösszük csak végig a szöveget: „Gazdag János II. o. postaultlitz. Nevezett gyakori járatkéséssel lábfájásával indokolja. Annak szíves megállapítása végett, hogy nevezett szenved-e olyan szervi betegségben, mely gyakori járatkéséssel indokolta tenné. Budapest, 1932. december hó 23-án.” S mellette az orvosi vélemény: „Gyalogos kézbesítői szolgálatra alkalmas. Kiseb gyomorhajától eltekintve más szervi baja nincs. Olvashatatlan aláírás, p. int. orvos.”

S az alsó kép: „Budapesti táviró és távbeszélő igazgatóság, 514/920 sz. Mészáros Erzsébet pt. kiadófelölt. Budapest. — Kérelmére értesítem, hogy a 10561/1919 sz. elbelsőíté rendeletet kivételesen hatályon kívül helyezem és Önt — nyomasztó magánviszonyaira való tekintettel — ideiglenesen állásában egyelőre még meghagyom. Figyelemztem azonban arra, hogy ezen alkalmaztatása továbbra is csak ideiglenes jellegű és ez alól bármikor felmenthető...”

Két kép, két bizalmas akta arról, mennyire embertelenül, igazságtalanul lealázó módon követelték meg a mindenkor kötelező fejelet.

Ki lesz a legjobb postás háziasszony?

— Sikerrel indul a Képes Postás női pályázata —

Mint ismeretes, előző számunkban pályázatot írtunk ki a postás lányok, asszonyok részére „A legjobb postás háziasszony” cím s a különböző értékes díjak (takaréktűzhely, lábasgarnitúra, étkészlet stb.) elnyeréséért. Mint a feltételek tartalmazták, beküldhető minden olyan tanács, recept, főzési, takarítási munkamódszer stb., amely megkönnyíti a háziasszonyi teendőket.

Eddig több mint húsz leány és asszony küldte már be receptjeit, jótanácsait szerkesztőségünkbe. A beérkezett pályaművekből az alábbiakat közöljük azzal: várjuk a további írásokat!

Apró tanácsok, — receptek

Írta:
Gilly Andorné,
Szombathely

Sütemény, vagy torta égett felületét egyenletesen lereszelhetjük *tormareszelővel*.

Forralt tejnek nem lesz föle — sokan ugyanis nem szeretik —, ha forralás közben kevergetjük, utána pedig gyorsan kihűtjük.

Nem fröcsköl a zsír a tűzhelyen, ha egy kicsit megszózzuk.

Olajos, vagy egyéb szennyeződésszerű üveget *reszelt burgonyával* könnyen megtisztíthatunk.

Gesztenye héját könnyű tisztítani, ha *egy-két percig lobogó vízben főzzük, majd utána leszűrjük*.

Padló tisztításhoz igen jó az 1 liter benzinen oldott 1 kocka *berecsző viasz*. A piszkot felszedi, nem szükséges mindig az egész padlót bekenni, csak a jobban taposott részeket dörzsöljük be az oldattal s kefélhetjük. A padló így mindig egyformán tiszta lesz.

Leveles tejsavas kifli

Fél kg lisztből 2 egész tojással, kevés langyos tejben oldott 2 kanál cukorból, 2 dkg élesztőből rétes keménységű tésztát készítünk. Fél óráig állni hagyjuk, majd kinyújtva fagyos zsírral vékonyan megkenjük. Félórás időközökkel háromszor megismételjük a nyújtást és zsírozást, majd kinyújtva mákkal, dióval, gesztenyével töltött kifliket készítünk. Sütés után, még melegen, vaniliás cukorban megforgatjuk.

Barack esemege

Jó, kemény baracklekvárt ugyanannyi súlyú porcukrot összegyúrunk, cukrozott deszkán kinyújtjuk, kerek szaggatóval kiszúrjuk s a közepét is egy kisebbel. Tojásfehérjével megkenjük s kristálycukorral meghintve szárítjuk.

Gyors diótorta

Hat tojás fehérjét kemény habnak felverjük, hozzáadunk 6 evőkanál cukrot és 10 percig még verjük. Hozzájön a 6 tojás sárgája, azzal is verjük 1—2 percig. Legvégül 1 evőkanál kakaót, 1 kávéskanál szóda-bikarbónát és 6 kanál lisztet keverünk hozzá. Jól zsírozott formában sütjük. Töltelék: 30 dkg dió, 28 dk cukor egy kis tejjel összefőzve, ha kihült 20 dkg vajjal kikeverjük.

Égy postáslány tanácsai

Írta:
Szegner Anna,
Balassagyarmat

Mindenféle háztartási fémtárgy tisztító

Literes üvegbe méretünk 50 g olajsavat, 120 g szalmiákszeszt 1 dl denaturált szeszt. Mindezeket jól összerázzuk. Majd negyed kg kova-földet és fél liter vizet teszünk hozzá. Lassanként elkeverjük. Így kb 1 kg tisztítószert kapunk.

Elsózott ételből hogyan távolíthatjuk el a sót?

Egy vadonatúj, a homoktól teljesen megtisztított szivacsot teszünk az ételbe és egy darabig benne hagyjuk. Azután kivesszük a szivacsot, és ha kinyomkodjuk, meggyőződhetünk róla, hogy sót szívott magába. Ha még mindig sós lenne az étel, ugyanezt az eljárást megismételjük, természetesen előzőleg kimossuk a szivacsot.

Vagy: a fazék száját fehér vászonruhával bekötjük, s egy jó marék lisztet szórunk rá. Főzés közben a liszt magába szívja a sót. A lisztet utána még fel lehet használni.

Kókusz készítése

Negyven dkg ledarált kekszhez 10 dkg ledarált dióbelet, 30 dkg cukrot, másfél deci feketekávé, 1 evőkanál rumot (ennyivel csökkentjük a feketekávé mennyiségét) adunk. Ezt kekszmaszolóval meghintett gyűrőtáblán kinyújtjuk hosszú téglalakúra. Erre rákenjük 10 dkg vaj, 20 dkg cukor habosra kevert masszáját, melybe kevés vaníliás cukrot, vagy vaniliát adtunk. Tekercset készítünk, hideg helyen állni hagyjuk, végül felszeleteljük.

Parkett tisztítása

Írta:
Farkas Istvánné,
Budapest

A régimódi felsűrolás helyett az alábbi, sokkal könnyebb módszert ajánlom:

Vizet forralunk nagyobb fazékban, amelybe egy csomag „Rapid” mosóport tettünk és használat előtt, amikor a vizet a tűzről levettük, legfeljebb fél deci benzint öntünk bele és ezzel mosuk fel a parkettet. Síkálni nem kell, így is feltűnően szép, világos és tiszta lesz a parkett. Felszáradás után a

szokásos beeresztés és felkefélés következik. Tükörfényes lesz így a parkettünk.

Tintafolt eltávolítása

Írta:
Boglári Sándorné,
Győr

Bármikor megtörténhet, — különösen ott, ahol gyermek van —, hogy tintafolt kerül ruhára, abroszra stb. A tintafolt eltávolítása nagyon egyszerű és biztos, ha azonnal a foltos részt nyers tejben, vagy aludttejben kimossuk.

Hasznos tanácsok háziasszonyoknak

Írta:
Xeravits Gézáné,
Budapest

Paradicsomot akkor sózzuk, amikor a tűzről levettük.

Nehezen fővő marhahúst, öreg baromfit porhanyóssá tehetjük, ha sütés-főzés előtt sózavízzel leöntjük.

Főtt, hámozott burgonya levét ne öntsük ki, levesnek, főzelékbe felhasználhatjuk.

A hagymát soha ne pirítsuk, hanem üvegesre hervasszuk, így teljesen szétfő az ételben.

Fokhagymát a kihűlt rántásba tegyük, mert a forró zsírban az illó olaj elég és így ízetlenné válik.

Hirtelen sült szeletet úgy készíthetünk ízletesen, hogy nagyon bő és nagyon forró zsírban sütjük a jól kivert és megsózott húst. A visszamaradt zsírt öntsük hideg vízbe, a morzsa a fenékre száll, a megkeményedett zsírréteg könnyen leszedhető és újból felhasználható.

Ha zsír nélkül akarunk sütni, úgy roston süssük a húst. Az így elkészített hús jobb ízű a sült húsnál, mert a tápértéke benne marad a gyors sütés alatt.

Félhagymát, félcitromot a vágott felületen sózzuk meg, így másnapig friss marad.

Csak gyúrt tésztát készítsünk grizes lisztből. Kalácsot, tortát, rántást sima lisztből.

Vérképző kis gyermekeknek: Tisztítsunk meg 10 szem diót és daráljuk

meg, 4 kockacukrot vízbe mártva olvasszunk fel és a darált diót keverjük bele. 1 éven felüli gyermeknek ebéd és vacsora után 1—1 kávéskanálnyit adjunk. Sápadt, beteges színe rövidesen eltűnik. Bármilyen gyulladásban szenvedő ember diót ne egyen.

Nagyon jó köhögés elleni szer az egyenlő mennyiségű méz és citrom keveréke. Naponta többször egy-egy kanálkával a köhögést hamar elmulasztja.

Hogyan összuk be a fizetést?

Írta:
Vaszily Lászlóné,
Miskolc

A fizetés beosztásánál először is figyelembe kell venni, hogy mik az életszükségleti cikkek, így: élelem, lakbér, fűtés, világítás. Ha erre a pénzt félretettük, a fennmaradt összeget ruhára, szórakozásra, lakberendezésre fordíthatjuk. Sok család van úgy, hogy fizetés idején könnyebben költi a pénzt és a hónap utolsó napjára kenyérrel való is alig akad a háznál. Tanácsom itt az: vezessünk egy füzetet, amelybe pontosan beírjuk a bevételt és a kiadást és így fogjuk tudni, hogy a következő hónapban mi módon is osszuk be a fizetést, hogy egyik tétel határát se lépjem túl.

Legjobb azonban, ha mindig van egy kis takarékos pénzeszkénk, mert egy háztartásban igen sok előre nem látott kiadás van.

2 finom tésztarecept

Írta:

Faragó Andrásné,
Nyiregyháza

1.

50 dkg lisztet, 1 egész tojást, 10 dkg zsírt, 15 dkg cukrot, 2/dkg szalagárét kevés tejjel összegyúrunk, úgy, hogy könnyen nyújtható legyen. Négy cipót formálunk a tésztából. Egy óráig pihenni hagyjuk, majd a cipókat *tepsinagyságúra* nyújtjuk. Egészen világosra sütjük. *Töltelék:* 25 dkg cukrot tűzön felolvasztunk, fél liter tejet öntünk hozzá és a közben elkészített 1 tojásból, 5 evőkanál lisztből s kevés tejből álló palacsintatésztát a főző cukrostejbe öntjük. Pár percig főzzük, ha kihűlt, a lapokra kenjük, a lapokat egymásra rakjuk, majd hosszú szeletekre vágjuk s cukorral beszórvva fogyasztjuk.

2.

1 liter tejből, 1 tojásból, egy fakanálnyi zsírból, 2—3 evőkanál cukorból, egy kávéskanál sóval, 2 dkg élesztővel, liszttel pite tésztát készítünk. Felverjük, meleg helyre kelni tesszük és ha megkelt, *zsírozott tepsibe* öntjük és kicsit pihenni hagyjuk. Amíg pihen, fél kg tehéntúrót 1 tojással, cukorral összegyúrunk, dió nagyságú gombócokat formálunk belőle s a tepsiben lévő tésztába rakjuk, olyan távolságra egymástól, hogy ha kisül, négyzetes darabokra tudjuk vágni. A tetejét zsíros kenőtollal megkenjük, vaníliás cukorral hintve, melegen fogyasztjuk.

Az én munka- módszerem

Írta:

Dienes Istvánné,
Dunaharaszti

Első és legfontosabb a jó beosztás és a háztartásban is a tervszerű beosztás. Fontos, hogy az asszony ne ijedjen meg a házimunkától, szeresse otthonát és hivatali munkáját, legyen meg a harmónia mindkét helyen.

A háziasszony keljen fel hivatalba-indulás előtt vagy két órával és minden nap tegye rendbe lakását. Ha minden nap kicsit takarít, nem piszkolódik be a lakás és nem lesz különösen nagy gond a takarítás. Tervezze ki előre, hogy másnap mit főz, vásároljon be előre. Útközben, hazafelé térvén — vegye meg, ami mindennap frissen kell.

Ismételtem, ha az asszonytársak nem kényesek és tervszerűen gazdálkodnak, hetenként kétszer, háromszor esténként még szórakozásra is jut idő. Ez az én munkamódszerem.

FIGYELEM!

*A pályaműveket a jövőben
a szerző fényképével együtt
küldjük be!*

POSTALÁDA

Molenda Rudolfné, Budajenő. — Engedje meg, hogy kedves leveléből az alábbiakat idézzük: „Jóleső érzés, hogy mint nagy és népes családot fogja össze a „Képes Postás” a posta különböző ágain posztot álló postásokat... Szeretettel üdvözölöm a „Képes Postás”-t, kívánok a nívós szerkesztés dolgozóinak erőt, egészséget, szép sikereket, sok jóbarátot...” A magunk részéről nagyon örülnénk, ha Molenda szaktársnő is egyike lenne a kívánt jóbarátoknak a leveleivel, tanácsaival, cikkeivel, tudósításaival segítené a szerkesztőség munkáját. Üdvözöljük.

Elmini Éva, Budapest, Tömő u. 56. sz. — Igaza van, lapunk igyekszik a fiataloknak is jó barátja lenni. Azt kérdi, van-e a posta keretein belül valamilyen színjátszó csoport, ahová be lehetne jutni, tekintettel arra, hogy a munkahelyén még nem alakult műkedvelő gárda. Ennél mi sem egyszerűbb. A Benzsur u. 27. sz. alatti Postás Klub színjátszó csoportjába bármikor beléphet, feltéve, ha valóban tehetséges. Hívja fel a Postás Klubot, annak igazgatóját: Takács Miklós szaktársat, akivel a továbbiakat megbeszélheti. De a leg-szerencsésebbnek természetesen azt tartanánk, ha a munkahelyén — ha erre igény van — alakítanának színjátszó csoportot s annak munkájában venne részt. A második kérdésével kapcsolatosan keresse fel a Postás Szakszervezet sportosztályát (Cházár András u. 13. sz. II. em.). Egyébként szeretettel köszöntjük.

Péntek Erzsébet, Hajdúnánds. — Amennyiben az olvasók továbbra is óhajtják a Színesztótót, úgy természetesen nem zárkozunk el ez elől a kívánság elől sem. Előfizetni bármikor lehet lapunkra, a fél évi hat, vagy egész évi előfizetés díj: tizenkét forint be-küldése mellett. Írjon máskor is!

Fekete József, Budapest, II., Völgy u. 33. sz. — Mint előző számunkban láthatta, egyik versét közöltük az irodalmi pályázat eddig beérkezett művei közül. Foglalkozzék

továbbra is a versírással, ezekhez semmiféle szempontot adni nem tudunk, és nem is akarjuk szempontokhoz kötni postás-íróink, költőink működését. Verseken kívül azonban minden érdekel bennünket, amely postás vonatkozású, amely a régi, vagy mai postás élettel kapcsolatos. Próbálkozzék ilyen hírek, kisebb cikkek írásával is. Érdeklődéssel várjuk.

Lánczy István, Orosháza. — Örömmel ven-nénk, ha már holnap bekapcsolódna lapunk levelezőinek táborába.

Schwerlichovszky Endréné, Debrecen. — Keresztrefjévenyt örömmel fogadtuk, vagy lapunkban, vagy pedig a Képes Postás újévi mellékletében közöljük is.

Balázs Mátyásné, Budapest, XIV. Dorozs-mai u. 117. — Kívánságának, miszerint a Központ Kábelüzem dolgozóinak munká-járól is írjunk — rövidesen teljesül. Levelét, elismerő sorait köszönjük.

Nemoda József, Jászandrás. — Másnemű javaslatait is szívesen vesszük, ezt — mint láthatja — teljesítettük is.

Nagy Árpád, Komárom. — Kéziratát megkaptuk, türelmét kérjük. Az újjáépítés alatt álló postáról is szívesen vennénk egy cikket, vagy fényképet. Esetleg mindkettőt. Másnemű, komáromi postáseredményt is szívesen fogadunk. Szeretettel köszöntjük.

Lukács Sándorné. — Étél-, ital receptjeit megkaptuk, rövidesen közöljük is, ezúttal arra kérnénk, szíveskedjék mielőbb megírni a címét.

Salgó Györgyné, Kecskemét. — Levele és küldeménye nagy meglepetést és örömet keltett a szerkesztőségben. Felajánlott segítségét nagyon köszönjük, arra kérnénk, mielőbb küldjön kidolgozott ruha-, kosztüm-, kabátterveket, karikatúrákat — örömmel és azonnal közöljük. Addig is szeretettel üdvözöljük a „Képes Postás” munkatársai között.

Farkas István, Budapest, XIV. Bácskai u. 21/b. — Szó- és betűrejtvényeit, mint rejt-vényrovatunk mutatja — megkaptuk, kö-szönjük. Küldjön máskor is.

1 PERC művelődés

Muszorgszkij Modeszt

a XIX. sz. kiemelkedő jelentőségű orosz zeneszerzője 1839 március 21. napján született. Nemesi származású volt, de falusi élete folytán már gyermekkorában kapcsolatba került a népi étellel és a népi dallamkincsrel. Szülei katonai pályára adták, de hamarosan lemondott és a zeneszerzői hivatásának élt. Munkássága a népi dallamhoz való visszatérést jelentette, ezt példázzák hatalmas operái: *Borisz Godunov*, *Hovanscsina*, *Szorocsini vásár*. Legismertebb operája a Puskin népdramájára épült *Borisz Godunov*, amely lényegében az uralkodó nemeség elleni vádirat. Többszöri akadályoztatás után 1874 januárjában mutatták be. A magyar Operaháznak is állandó műsora.

Ismertebb szimfónikus költeménye: *Egy éj a kopár hegyen*, *Egy kiállítás képei*.

Apróságok bélyegekről

A postabélyeg mellett nem egy gyűjtő szívesen foglalkozik az ún. okmánybélyegekkel is. Az okmánybélyegeket bizonyos illetékek és adók fizetésének megkönnyítésére vezették be. Ausztriában már 1686 óta használtak bélyeges iverket (Stempelbögen) az illetékek lerovására. Ezeket az iverket 1850-ben Magyarországon is bevezették, de az Ausztriában használtaktól eltérő alakban. A bélyeg rajzába ugyanis U-I. 1-X-50. jelzést nyomtak. 1854-ben egységesítették az osztrák és a magyar okmány-, hirdetmény-, naptár- és hírlapbélyegeket. 1868-ban azután megjelennek az első magyar okmánybélyegek is, de 1900-ban, mikor a különleges illetékek megszűntek, kivonták őket a forgalomból. 1920-ban a lakásügyi hatóságok részére, 1921-ben a külföldiek ellenőrzésére, 1922-ben a törvénykezési illetékek fizetésére adtak ki okmánybélyegeket. Érdekes, hogy az 1868-ban kiadott okmány-, illeték- stb. bélyegeket a határőrvidék számára — ahol katonai igazgatás volt — külön is kiadták. Ezekben a bélyegeken az alapnyomatig terjedő barna kétféjű sást találunk. Ugyanilyen jelzésű kiadás történt az 1870-ben kibocsájtott okmánybélyegből is. Megjegyezhetjük még, hogy egyes városok is bocsájtottak ki okmánybélyegeket különböző illetékek fizetésére. 1898-tól a főváros, de 1904-től (eltérő időpontokban) más városok is, pl. Baja, Pécs, Eger, Esztergom, Sátoraljaújhely (1904) stb. adtak ki okmánybélyegeket.

Az 1957. évi országos női nagypályás kézilabda bajnokság győztes csapata. Csapatunk ezzel a győzelmével tízedszer nyerte el az „országos bajnok” büszke címét. A képen balról jobbra 1. sor Lesták Mária, Polgár Katalin, 2. sor Ferenczy Ilona, dr. Gulyás Józsefné, Varga Péterné, Molnár Mária, Ollé Mária, 3. sor Básta Rezső szakosztályvezető, Görenez Hedvig, Szuhay Cecília a Sportosztály vezetője, Kasza Margit, Giezi Gabriella, Durlán Jolán, Kaiser Karola, Bartha Magda, Antal Erzsébet és Mérai Ferenc a csapat edzője.

TE VAGY NEKEM...

Te vagy nekem esend a béke,
hegyek tiszta fehérsége.

Te vagy nekem virág illat,
amelyet csak tavasz adhat.

Te vagy nekem nyár melege,
holdas esték ígérete.

Te vagy nekem ősz varázsa,
szívem legszebb álmódása.

Te vagy nekem élet szépe,
napsugara, üdvössége.
Te vagy nekem szív zenéje,
életemnek szemefénye!

Ugróczy Mihály

1 perces jelentés a szombathelyi asztaliteniszezőkről

A szombathelyi postások művelődési otthona minden hétfőn, szerdán és pénteken fiatalok zajától hangos. Amint belépünk az ajtón, esodálkozva látjuk, hogy Harvich Ferenc edző legalább harminc leányt és tíz fiút tanítgat a kauszoklabda-játék művészetére. Ezek azok a fiatalok, akikből biztosítani lehet majd Szombathelyi asztaliteniszező utánpótlását.

Az Sz. Postás női csapata tavasszal veretlenül nyerte Vas megye bajnokságát és

Az Sz. Postás női asztalitenisz csapata a szakosztályvezetővel és a sportköri elnökkel

így az NB II-ben is indulhatott. A postás lányok azonban itt sem vallanak szégyent, hiszen az Sz. Cipőgyárat 9:7-re, a Zalaegerszegi TE-t 14:2-re, a Komáromi MÁV Textilest pedig 16:0-ra győzték le. A férfi csapat már mérsékeltebben szerepel.

Harvich Ferenc egyébként már öt éve edzője az Sz. Postás asztalitenisz szakosztályának. Ez alatt az idő alatt Rózsa Ferenc szakosztályvezetővel együtt igen jó munkát végeztek. Amennyiben továbbra is így dolgoznak, akkor még sok örömet szereznek a szombathelyi postásoknak.

K. A.

A kis hortobágyi csikós

Ezt a kedves képet hozta a minap szerkesztőségünkbe a posta. Küldője Baesó György, hortobágyi s. ellenőr, a kis csikós pedig a négy esztendőes Baesó Lajoska, aki, mint — édesapja írja —, valódi esikősnak készül s most gyűjti a filléreket, hogy igazi lovaeskát tudjon venni magának ez ősi hortobágyi mesterséghez.

BÁTYUS ZÁRÓEST DEBRECENBEN

A debreceni Postás Kultúrotthonban szülőök és gyermekek a régi hagyományok felújításával „battyús” tánciskolai záróestet tartottak. A hallgatók Havancsák István tánctanár vezetésével bemutatták a szülőknek és a vendégeknek, hogy mit tanultak a hathetes tanfolyam idején. Az este keretében a hallgatók kedves ajándékkal lepték meg Györfi Imre kultúrotthon igazgatót és Havancsák tánctanárt.

Helyreigazítás

Lapunk elmúlt számába sajnálatos tévedés csúszott be. A második oldalon: *„Mit ad a szakszervezet?”* címmel kériportot közöltünk, amelyben beszámoltunk a szakszervezet által nyújtott szociális, kulturális segítségéről. Az egyik kép aláírása így szólt: *„Házassági, szülési, betegségi, temetkezési segéllyel támogatja a dolgozókat a szakszervezet”*. Ezúton hozzuk helyre a hibát s egyben közöljük olvasóinkkal, hogy a szakszervezetnek házassági segélyt nem áll módjában adni.

Olvasóink elnézését kérjük.

Postaforgalmi technikum — Geológiai technikum

2:1

Az Egressy úti sporttelepen lejátszott mérkőzés kapkodva, idegesen indult. Az egyre rohamozó postás esatárok a tizenkettedik percben Mészáros révén megszerezték a vezetést. Öt perceel később a geológusok kiegyenlítették. A második féldőben sem akartak magukra találni a postás esatárok. A huszonötödik percben a geológusok a tizenhatoson belül szabálytalankodtak, Magyar a kapu bal sarkába küldi a bűntetőt. A mérkőzés végéig az eredmény már nem változott. (Garda-Rukl) — Képünk a Postaforgalmi technikum esapata. (Rukkenbauer felv.)

Az autóposta a Hírös Napon
(Tóth M. felv.)

POSTÁSOK
A HIRÖS NAPON

A kecskeméti Hírös Napokból a postások is szép eredménnyel vették ki részüket. Ízléses, kényelmes pavillonuk a vásár egyik leglátogatottabb helye volt. Postal értékekkel, főleg képeslevelezőlapokból nagy forgalmat honnyoltottak le. Az autóposta megjelenése külön szenzáció volt. Még az is igénybe vette, aki különben nem gondolt volna postal értékek vásárlására. A bélyeggyűjtők között nagy örömet okozott az alkalmi autóposta és az elsőnapli bélyegző.

I. Sz. T.

HÁROM JUBILEUM — megannyi jókívánság

A Postaüzem Elszámoló és Statisztikai Hivatalban az elmúlt nap bensőséges kis ünnepséget rendeztek az alkalomból, hogy Garbóci Jenő vezető főellenőr szaktárs negyven éve szolgálja a Magyar Postát. Ugyancsak kedves, baráti megemlékezés volt Szombathelyen is, ahol Molnár Erzsébet

ellenőr szaktársnő ünnepelte huszonöt éves szolgálati jubileumát. Ugyancsak most ünnepelte huszonöt éves szolgálati jubileumát dr. Laux József főtanácsos szaktárs is. Mindhárom jublást megannyi jókívánsággal keresték fel. A magunk részéről is esatlakozunk a gratuláló barátokhoz.

Dr. Laux József

Molnár Erzsébet

Garbóci Jenő

FEJTÖRŐ

1	2	3		4	5	6	7		8	9	10	11		12	13	↘
14				15					16						17	
18			19		20			21		22				23		24
		25		26			27					28		29		
30					31	32				33	34					
		35				36		37								
		38						39								
40								41		42						
		43					44					45				
46	47				48	49				50	51				52	
53		54		55			56		57			58		59		
↙				60												↘

VIZSZINTES :

1. Decemberben a lányok, fiúk körében lázasan folyik (a nyíl irányában folytatva). 14. Névtű. 15. Feltűnteti az értékét. 16. Forma. 17. Igekötő. 18. Puskával teszi. 20. Szélnélküli kapa. 22. Névmástöbbség. 24. Második személy. 25. Nem nappali. 27. Öreg. 28. FÉG. 30. Túl van a kerti munkán. 33. A cséplés mellékterméke. 35. Két szó: 1. Magát. 2. A könyv alkotója. 37. Játék is van ilyen. 38. Nem hoz. 39. Táplálja az embert. 40. Lefejté a csomag burkát. 42. Két szó: 1. mutatószó, 2. tehetetlenség köztöz. 43. Leánynév. 44. A vizpartján emeljük. 45. Figyel. 46. Szer közepe. 48. Rangjel. 50. Rag, fordítva. 52. IY. 53. Fordított takarékos rövidítés. 55. Ilyen a méz. 57. Ősünk neve. 59. Férfinév. 60. Ide dobjuk a levelet.

FÜGGŐLEGES :

1. Itt irányítják a távbeszélgetést (a nyíl irányában folytatva). 2. Mozog. 3. Folyékony. 4. Leány üdvözlés. 5. Időmérő. 6. Időszak. 7. Névelő. 8. Becézőszócska. 9. Széket igénybevevő. 10. Zománc. 11. Domján Károly. 12. Betű kiejtve. 13. Búzárt állt. 19. „R” jelzést használunk az ilyen levélnél. 21. Hasadék. 23. Ezt ragasztunk a levélre. 25. Nem dögölt a kuttyája. 26. Férfinév (utolsó két betű felcserélve). 28. Kényelmes ülőhely (főls kettőzéssel). 29. A vas- és falparban is van. 31. Morze hang oda-vissza. 32. Peremnélküli varszak. 33. Szótes is van ilyen. 34. Állati ruha. 36.a csodák csodája (régii film cím). 37. Becéző szócska. 41. Késsel teszi. 27. Fordított régi sportegyesület rövidítése.

48. Közteher. 49. Figyel. 50. Adta vala. 51. Nem rám. 52. Helyhatározó. 54. Olgyai Tamás. 55. Nem sérült. 56. Kóstol, közepe. 57. Hamis. 58. Időpont. 59. Fordított becézőszó.

Megfejtésük beküldendő: Vizszintes 1., 60 és függőleges 1, 19, 23. A helyes megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki.

KIK NYERTEK KÖNYVJUTALMAT?

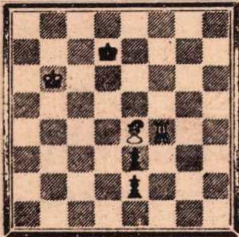
Az elmúlt hónapi rejtveny megfejtők közül az alábbiak nyertek könyvjutalmat:

Sóhalmi Lajos Szerecs, Posta. Kungl János Baksa, Tenegri, Baranya megye. Báder Györgyné Szeged, Postaigazgatóság. B. Pál Zsigmond Budapest, XII. Gál u. 11. Kubinyi András Debrecen. 2. posta. Szentes Agnes Székesfehérvár, 1. Mehiv. Csörgő Aurélné, Székesfehérvár, 1. Mehiv. Csery Erzsébet Pécs, Péter u. 8. Zsedely Mária Székesfehérvár, Posta. Koppányi Rezső Bp. VII. Kazinczy u. 12. I. 15. Papp Teréz Pátka. Máth Jánosné Szécsény, Fesztay Á. u. 9. Varga Imréné Karcag, Posta. Szántó Katalin Agárd, Posta. Kerekes Sándor Kisújszállás, Posta. Dankó László Győr 1. Posta. Márkus Zoltán Somlóvásárhely, Posta. Várfoki János Bp. Belv. Távb. üz. Ureezky Klára Nagykanizsa 1. Posta. Donkó Ilona Kenderes, Posta. Györi Zsuzsa BP. Alközponti Üzem. Botta János Bekécsesbá, I. Távirda. Kanesár Éva Bp. XXII. Dózsa György tér 1.

Az elmúlt számunkban közölt kereszt-rejtveny megfejtése: Levélbélyeg. Közlekedés, Jósika.

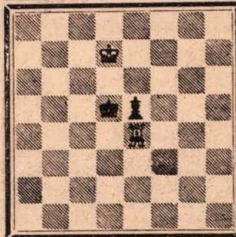
Sakk

Ezúttal két feladványt közlünk. Mindkettőnél a világos nyer. Hogy hogyan: ezt írják meg olvasóink. A helyesen megfejtők között könyvtulajdonosul sorsolunk ki.

1

2

IRODALMI FEJTŐRŐ

Melyik regényben szerepel:
Annibale Ghiberti
Tutu
Nareisse Habert
Jadassohn
Carola Milford

Melyik versben olvastuk:

Mint aki a sínek közé esett...
a végtelent, a távol életet
búcsúztatom, mert messze mese lett,
mint aki a sínek közé esett.

★

És ha hasztalan
ima, sírás: — mi káromolni
tudunk még, férfiak! Ma már
hiszünk káromlani — érdemes
alvó magasságot a Sorsban.
Hányjuk álmára kopogó
bestemniáknak jégesőjét!
Mért van, ha nincs? Mért nincs, ha van?
Tagadjuk őt, talán fölébred:
Cibáljuk őt, verjük szókkal!
mint aki gazda korhol égő
házban a süket Istenét!

Az előző számban köztölt irodalmi fejtörő
megfejtését:
Illés: Kárpáti rapszódia
Balzac: Pons bácsi
Szabó Pál: Új föld
Kirst: Aseh örvezető kalandos lázadása
Hasek: Svefik

Ady: A hadak útja
József Attila: A város peremén
Puskín: Anyégin

Szó- és betűrejtvény

Beküldte: Farkas István, Budapest

T

LM

ARLZÉN

+ VAVAVAVA bár $\frac{D}{nem}$

Régi ruhák átalakítását is vállalja

Takarodj a szüleidhez, gyerekek!

Keresik az „Sz”-t, de nem találják —1

A fogoly ebédel —1

A képeket, ahol más aláírás nincs,
ALMÁSI LÁSZLÓ készítette

Képes Postás, A Szakszervezeti Tájékoztató képes melléklete.

Kiadja a Postások Szabad Szakszervezete.

Felelős kiadó: Horn Dezső

Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár
András u. 13. Telefon: 428-777.

Megjelent 30 000 példányban

57/4860 — Egyetemi Nyomda mélynyomása,
Budapest. Felelős vezető: Janka Gyula.

Képes Postás
REJTVÉNY 5.

Besztercei Imike

Molenda Rudika

Horváth Mihályica

Hoff Zsuzsika

Molenda Évtke

POSTÁS GYERMEKEK SZÉPSÉGVESSENYE

UGRÁSSZERŰEN NŐ A BEKÜLDÖTT SZAVAZATOK SZÁMA

A Képes Postás gyermekszépségversenye iránt az érdeklődés egyre fokozódik. Az elmúlt hónapban például többszáz szavazat érkezett a versenyben rajtolt gyermekekre. A szavazatok alapján a verseny jelenlegi állása a következő:

1. Steklúcs Péterke 211 szavazat.
2. Fáblián Marika 185 szavazat.
3. Kovács Katika 162 szavazat.

4. Séllei Ilonka 151, 5. Séllei Laelka 137, 6. Mikula Zsoltika 123, 7. Nagy Ágika 119, 8. Horváth Mártika 109, 9. Nagy Katika 101, 10. Bánsági Jutka 101, 11. Vizi Janesika 99, 12. Fodor Ágika 95, 13. Kovács Évike 91, 14. Szabó Karesika 90, 15. Mátyás Ildikó 85, 16. Gótyz Antika 81, 17. Kármentő Andráska 76, 18. Gyulay Lujzika 71, 19. Palágyi Marika 68, 20. Mári Istvánka 62, 21. Járosi Évike 57, 22. Bajkó Ferike 56, 23. Erdélyi Tibike 50, 24. Mohos Gyuszika 46, 25. Mészáros Déneske 43, 26. Hódosi Juditka 38, 27. Szabó Katika 36, 28. Horváth Katika 34, 29. Jászcuti Miklóska 33, 30-31. Bodnár Tibike, Horváth Ágika 30, 32. R. Szabó Józsika 28, 33. Gyulay Ágika 27, 34. Morvai Imike 24, 35. Szabó Laelka 22, 36. Petz Zolika 22, 37-38-39-40. Szücs Józsika, Illés Erzsike, Léval Sanyika, Maros Marianne 20, 41. Bauer Évike 19, 42-43-44-45-46-47. Simonits Erzsike, Joó Istvánka és Laelka, Galagonya Ági, Faragó Bandika, Palágyi Gyözöke, Varga Attila 17, 48-49-50-51. Leszkal Juditka, Tóth Irénke, Tóth Lajesika, Gárdonyi Laelka 15, 52-53-54-55-56-57-58-59. Szabó Pallka, Németh Katóka, Szakál Katika, Leszkal Valika, Dirner Bandika, Kele Zsuzsika, Dimeth Tiborka, Tótvizi Gizlke 12, 60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70. Somlai Istvánka, Tarán Editke, Gárdonyi Lallka, Dimeth Juditka, Török Zsuzsika, Horányi Andrea, Szalai Gyuszika, Horváth Veronka, Nagy Gy. Sándorka, Mohos Gyuszika, Leszkal Évike 10, 71-72-73-74-75. Ákos Gáborka, Varsányi Laelka, Vécese Laelka, Nagy Katinka, Leszkal Zsuzsika 8, 76-77-78-79-80-81-82 83-84-85-86. Dimeth Ferike, Répáczky Rózsika, Temesvári Györgyike, Iványosi Szabó Évike, Scherer Henrike, Mednyánszky Józsika, Nagy Imike, Rajnay Tündike, Tóth Tamáska, Bakó Juditka, Zöldhegyi Laelka 7 szavazat.

A verseny tovább tart, várjuk a gyermekfényképeket, valamint a szavazatokat.

Nagy Lajoska

Nemoda Katika

Kapás Jutka

Kapás Imike

Balázs Miske

Horányi Mártilka

Bogánes Katka

Blerbaum Marianna

Takács Turzika

Gregus Katka

Horányi Juditka

Lőrinczi Ágika

Máth Tamáska

Vizi Pírike

Takács Gáborka

Rajnay Csongorka

Némoda Marika

Nagy Józsika

Tóth Ágneske

Szücs Gyuszi

Horváth Baba

Szalai Gáborka

Varsányi Tiborka

Blerbaum Huglika

SZÉPSÉGVESÉNY Szavazólap	1
	2

ÁRA: 1 FORINT

(Garamszegi Géza felv.)